

ningen af Betænkningen som Bilag, og jeg skal kun bemærke, at det i sin første Skikkelse havde en lidt anden Form, men det er naturligvis ikke det væsentlige. Det var et Forslag til en Grundlovsforandring, som fremsattes som saadan, ikke som Dagsorden. Jeg vil gøre Dem opmærksom paa, at naar det i Betænkningen berettes, at det er fremsat i Udvalget som Dagsorden, er det rigtigt, men det er ikke udfyldende, thi det var først fremsat som Forslag om Grundlovsforandring direkte. Om dette Standpunkt falder det forfælske Øringer i Udvalget, baade fra den Side, jeg særlig repræsenterer, og ogsaa fra Højres Side. Man var fuldt villig til at optage Forhandling om en Grundlovsforandring, men man var ikke tilfreds med det Forslag, som kom fra det ærede Medlem, og jeg skal i den Henseende kun nævne et eneste Punkt, som er isjænsaldende. Hvad enten man ser paa Grundlovsforslaget, som det oprindeligt forelaa eller i den noget ændrede Form, som er meddelt i Betænkningen, saa stemmer begge overens i et Punkt, og det er dette, at der skulde fastholdes et bestemt Medlemsantal for Folketinget, og for øvrigt skulde Valgkredsene være omtrent lige store. Hvad vil dette føre til? Det vil simpelthen føre til, at da vi have Folketælling hvert 10de Aar, og da Befolkningen stiger med 1 pCt. aarlig, maa der for hvert 10de Aar lægges 10 Valgkredse til, dersom man ikke sætter en Grænse eller foretager en Omfordeling af Valgkredsene saaledes, at man holder sig til det en Gang fastsatte Antal. En sly Grundlovsbestemmelse vil altsaa med Nødvendighed medføre, at samtlige Folketingsvalgkredse maatte omlægges hvert 10de Aar. Denne Indvending er i sig selv saa vægtig, at man let forstaar, at det ærede Medlems Grundlovsforslag ikke fik Tilslutning fra de Sider, som ellers vilde være beredte til at optage Forhandling om en mulig Grundlovsændring. Men hvorledes gik det saa det ærede Medlems Forslag blandt hans egne Medlemmers? Det kom til Afstemning i Udvalget, og for det stemte kun det ærede Medlem selv tredje. Jeg er overbevist om, at fra det ærede Medlems Side var det fuldstændig alvorlig ment. Han forstod det indtrængende i Udvalget, og jeg har ikke den fjerneste Grund til at tvivle derom. Men

et saadant alvorlig ment Forsøg fra det ærede Medlems Side førte til, at han af et Udvalg paa 15 Medlemmer kun opnaaede Tilslutning af 2 Medlemmer. Derefter stilledes paa Initiativ af et andet Medlem af Udvalget Forslaget som Paastand paa Overgang til Dagsordenen, eller med andre Ord, man vilde benytte dette Grundlovsforslag i Form af Dagsorden til at standse det nuværende Lovforslag, og under denne Form fik Forslaget den Tilslutning, som meddeltes i Betænkningen, af 5 Medlemmer: altsaa trods det, at man gav det denne Form som en Forkastelse af det nuværende Lovforslag, naaede det ikke mere end Tilslutning af en Tredjedel af Udvalgets Medlemmer. Da greb man til at sige: ja, kunne vi ikke enes om andet, saa maa vi opstille det berømte Enten—Eller, for det kan rumme alle Anskuelser, og derom samledes saa de 7 Medlemmer, som dog kun blev et Mindretal af Udvalget. Jeg vil nu spørge ærede Medlemmer: Oprigtig talt, finde De, at der i, hvad der saaledes foreligger og i den Erfaring, der hidtil er gjort med Hensyn til Forsøg paa Grundlovsændringer, egentlig er noget tillokkende for Regeringen til at flaa ind paa den Vej, ad hvilken man hidtil kun har faaet Anvisning paa 3 Medlemmer af 15? Saa siger man: ja, det var kun et privat Forsøg, men dersom Regeringen vilde tage Initiativet, saa skulde De se, hvorledes vi alle vilde flokkes om denne Jæne. Jeg skal atter minde om, at det fra den Side er en overraskende Tilkendegivelse at høre en saadan Udtalelse. Nej, hvad der er passeret i Udvalget, har for mig været en stærk Tilkendegivelse af, at Udstigterne for Tiden til Gennemførelse af en Grundlovsforandring, ere saa overordentlig svage, at jeg ikke vil deltage i nogen Opfordring til denne eller nogen anden Regering om at forsøge det, saalænge ikke Anskuelserne have ordnet sig ganske anderledes, end de have i dette Øjeblik.

Det er den ene Vej, som de Herrer anbefale. Den anden til behageligt Valg for Regeringen er altsaa at gennemføre de 137 Valgkredse. Og hvilket Bunk har Regeringen i den Henseende? Den har det Bunk, at paa Forhaand er 1 af de 7 Medlemmer paa dette Punkt faldet fra. Mindretallet, bestaaende af 7 Medlemmer, er indskrænket til